Miracle eucarístic ocorregut durant la missa celebrada pel bisbe Claudio Gatti, a Roma, Itàlia.

HISTÒRIA:

El dia 11 de juny de 2000, festa de Pentecosta, mentre jo celebrava la santa missa a l'església "Mare de l'Eucaristia", va tenir lloc un gran miracle eucarístic.

Acabava de recitar la fórmula de consagració del pa quan, de la meva hòstia, va començar a brollar sang.

Per a mi, el temps es va aturar. Estava inclinat sobre l'hòstia que sostenia entre les meves mans i fixava la mirada en la sang divina que s'estenia per bona part de la seva superfície.

Vaig romandre immòbil durant un temps que als presents els va semblar interminable, perquè pensaven que em trobava malament, ja que al meu rostre s'alternaven una pal·lidesa impressionant i un fort envermelliment.

Quan em vaig recuperar una mica, vaig elevar lentament l'hòstia.

Entre els presents es va crear molta emoció, però tot es va desenvolupar en un clima de profund recolliment i participació viva.

Mentre abaixava la meva hòstia tacada de sang, vaig veure a la patena dues altres hòsties grans que, com diria posteriorment la Mare de l'Eucaristia, havien estat salvades de la profanació i portades al lloc taumatúrgic, perquè "el Bisbe, la vident i els membres de la comunitat estimen moltíssim l'Eucaristia i estan disposats a donar la vida per defensar-la".

Després de recitar la fórmula de consagració del vi i fer l'elevació del calze, vaig agafar la patena que contenia l'hòstia consagrada per mi, tacada de sang, i les altres dues hòsties salvades de la profanació, i vaig passar pels bancs de l'església perquè els presents les poguessin veure de prop, constatar la veracitat del fet, percebre la fragància que emanava de l'hòstia tacada de sang i donar testimoni en el futur del miracle ocorregut.

Quan vaig fer "la fracció del pa", la sang va continuar gotejant davant els ulls dels presents. Tot i el meu pesar, vaig haver de consumir la meva hòstia tacada de sang, com prescriuen les normes 113-116 del capítol IV de les instruccions per a la celebració de la santa missa, contingudes al missal.

En rebre la santa Comunió, vaig tastar el sabor dolç de la sang de Jesús i vaig sentir una forta escalfor i una intensa fragància que envaïen el meu interior.

Amb aquest darrer gran miracle eucarístic, Déu va posar el seu segell sobre tots els anteriors que havien estat rebutjats pels grans homes de l'Església, els quals havien pretès saber el nom del sacerdot que havia consagrat les hòsties que Jesús, la Mare de Déu, els sants i els àngels havien transportat al lloc taumatúrgic, incloent-hi les nombroses hòsties que havien vessat sang.
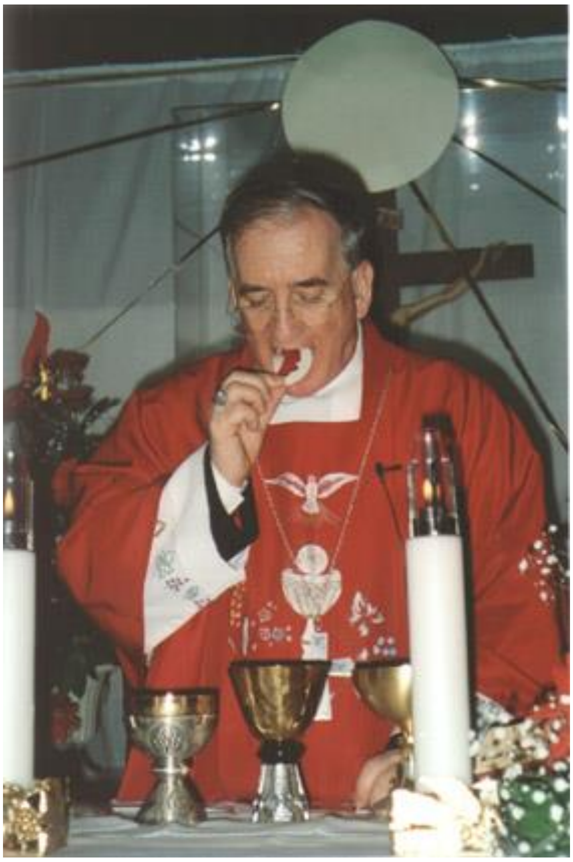
Com Joan va veure la sang i l'aigua que sortien del costat traspassat de Jesús, així jo, bisbe ordenat per Déu, la vident Marisa Rossi i moltes persones vam veure la sang brollar de l'hòstia consagrada per mi, i podem repetir amb l'apòstol: "El qui ho veié en dóna testimoni, i el seu testimoni és digne de crèdit. Ell mateix sap que diu la veritat, perquè també vosaltres cregueu." (Jn 19,35)